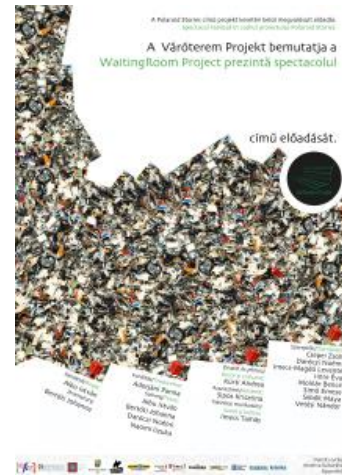

Kolozsvári Váróterem Projekt

Hajléktalanokról szóló, cím nélküli előadás

A téma megközelítése nem hagyományos színházi eszközökkel történt, a társulat nem egy meglevő drámát dolgozott fel. A kiindulópont az a mindannyiunk által tapasztalt valóság, amelynek az utcára kényszerült emberek ugyanúgy szereplői, mint a társulat tagjai vagy bárki más.

A közvetlen közelünkben, az utcán kibontakozó sorsok érdekelték az alkotócsoportot. A tulajdonképpeni próbafolyamatot kutatómunka kísérte, amely egyrészt a hajléktalan emberekkel való találkozásból, interjúkészítésből állt, másrészt a hasonló témában született műalkotásokkal való ismerkedésből (dokumentumfilmek, drámák, vagy éppen hajléktalanok tollából született írások). Olyan munkafolyamatról beszélhetünk tehát, amelyben a szöveg együtt született az előadással.

Az előadás szerkezete sem mondható hagyományosnak. Nem egy történetet követhet végig a néző, hanem különböző altémákhoz kapcsolódó történetfoszlányok szövődnek egybe, míg végül mozaikszerű egészset alkotnak. A társulatot a próbafolyamat alatt mindvégig foglalkoztatta, hogy miben teljesezhet ki (vagy másképp fogalmazva: merülhet ki) egy színházi csoport küldetése egy ilyen téma megközelítésekor? Melyek azok a fonákságok, amelyekre rá kell mutatni a hajléktalanok kapcsán? Tehetünk-e valami olyat ezekért az emberekért, ami túlmutat saját lelkiismeretünk megnyugtatóján? Elég-e, lehet-e előadást készíteni róluk?

Rendező: Albu István

Jelmeztervező: Kürti Andrea

Dramaturg: Bertóti Johanna

Produkciós asszisztens: Sipos Krisztina

Szövegek: Albu István, Bertóti Johanna, Daróczi Noémi, Naomi Iizuka

Fordítás: Adorjáni Panna

Technikus: Imecs Tamás

Színészek: Csepei Zsolt, Daróczi Noémi, Imecs-Magdó Levente, Imre Éva, Molnár Bence, Sebők Maya, Simó Emese, Vetési Nándor